

A politikus nem vész el, csak átalakul...

...ki ilyenné, ki olyanná. Van aki színt, van aki csak mezt, de olyan is akad, aki nagyvonalúan teljes ideológiai átváltozásra is képes – he azt a választók beveszik. És sajnos beveszik, eddig legalább is ezt tapasztalhattuk. Jól látszik, hogy a fizika fent idézett törvénye az élet számos más területén is megfigyelhető. A politikusokra pedig ez különösen is igaz, és hogy miért, azt rögtön elmondom.

A magyarázat pofon egyszerű. Az olyan emberek, akik gyakorlatilag az élet semmilyen területén nem tudják normálisan megállni a helyüket, azok számára általában három lehetőség adódik:

1. ha labilis jelleműek és lelkileg gyengék, akkor gyakran az öngyilkosságba menekülnek
2. ha erős jelleműek, de lelkileg sérültek, nagy esélyük van arra, hogy bűnözőkké válnak
3. vagy ha gyenge illetve alkalmazkodó jelleműek, és ehhez még lelkileg érzéketlenek és gátlástalanok is, az ilyenek vélhetően politikusok lesznek.

Tehát ne lepődjünk meg azon, ha ebbe az utóbbi, 3. kategóriába tartozók néhány ezer fős hazai csoportja csak úgy egyszerűen nem fog – és nem is akar – eltűnni soha a közéletből és a politika mindent meghamisító kényelmes szerepéből, hiszen semmihez nem értenek a legalantasabb emberi tulajdonságok magas szinten való elsajátításán kívül. Ebből következően pedig azon se csodálkozzunk, hogy tulajdonképpen ők is a túlélésért küzdenek. De nem is akár hogyan, hiszen ez egy viszonylag zárt „klub”, és nem túl sok – de egymást annál jobban és régről ismerő, szoros kapcsolatban lévő – szereplővel, ezért oda, főleg kívülről, elég nehezen, csakis a „támogatók” engedélyével és belépőjével lehet bejutni, kifelé viszont elég könnyű az út, főleg ha valaki nem teljesíti a parancsokat...

Szóval azok, a társadalom számára és működése szempontjából nem túl értékes emberek, akik nem lesznek öngyilkosok és a hétköznapi értelemben bűnözők sem, azok nagy eséllyel a politikusok gátlástalan közösségében kötnek ki. Ragaszkodásuk pedig ehhez a szerephez azért ilyen erős, mivel az élet más területén egész biztos, hogy nem tudnák megállni a helyüket, és tulajdonképpen nem is igen szeretnék, hiszen a tisztességes munkáért sokszorta kevesebb jövedelmet kapnának, mint léhűtő politikusként. Ezért van az, hogy egymás között cserélnek és váltanak csak szerepet, a körben forognak, és a szervezeteik is csupán osztódással szaporodnak, félrevezetve ezzel a még rájuk fogékonyak egyre elenyészőbb csoportját.

Nem kell itt félni jobb- és baloldaltól, liberálistól és fasisztától, hiszen mind egykutyá, ugyanabból a kútból kapnak enni, csak más-más a parancs, amit végre kell hajtaniuk. A színpalak mögött nincs nemzeti, szocialista vagy demokrata, csak jólfizetett, együttműködő élőlőködők, akik annyira azért nem utálják egymást (és főleg a pénzt meg a kiváltságokat), hogy a leplezett színjátéknak véget vessenek. A módszer már évezredes: meg kell osztani a társadalmat amennyire csak lehet, és fent kell tartani azt a látszatot, mintha az embereknek lenne miből választaniuk, és ezzel elhitetni velük azt, hogy ők döntenek...

Igen, oszd meg és uralkodj, hiszen ezt az évezredes agy mosásnak köszönhetően már el is várják az emberek. Milyen is lenne számukra egy olyan választás, ahol a jobbnál jobb lehetőségekből és az alkalmasabbnál alkalmasabb emberekből választhatnának. Ahol a képviselőinkre az arra alkalmasabból csak azután választhatnánk, ha az ilyenek előbb kiválasztódnának a tudásuk, a tehetségük, a munkájuk, vagyis az életben nyújtott teljesítményeik, és nem utolsó sorban az erkölcsi tartásuk révén.

Gondoljunk csak bele, ha ilyen emberek alkotnák hazánk vezetőit és a bennünket, a társadalom érdekeit képviselő igazi honatyákat – szemben a manapság divatos, óriásplakátokon és szórólapokon reklámozott senkikkel. Ez tényleg olyan elképzelhetetlen, vagy valóban ennyire buták vagyunk, hogy oly sok csalódás, hazugság és a hazánk teljes tönkretétele után még mindig képesek vagyunk ilyen teljesen alkalmatlan hazug gazemberekből választani és vezetőket csinálni? Vagy talán a

sajnálat és a szánalom miatt teszünk ilyet, tudván azt, ha ezek nem maradnának politikusok, éhen halnának?

Ennyire azért nem lehetünk bolondok, vagy mégis? Hiszen mindannyian tudjuk jól, hogy ki kicsoda, honnan jött, mi volt és mit mondott azelőtt. Ezerszer kaptuk már rajta őket hazugságokon, és mégis, még most is csak tőlük akarunk az általuk okozott katasztrofális bajokra megoldást? Tényleg ezektől várjuk a csodát, akik mindeddig csak egyetlen dologban, a társadalom által évszázadok által megteremtett értékek elherdálásában tudtak csodákat művelni! Ilyen rövid idő alatt ilyen kevés ember még nem okozott olyan óriási károkat ennek a nemzetnek soha, mint amekkorát a rendszerváltásnak nevezett színjáték óta eltelt 22 év alatt tettek a galád politikusaink és a becstelen vezetőink – kivétel nélkül! Bűneik messze meghaladják az eddig összesen elszenvedett háborúk együttes veszteségeit és a társadalomnak okozott lelki töréseit.

De ami még ennél is sokkal rosszabb, bűnös tevékenységükkel teljesen tönkretették a családokat, az emberi közösségeket, a társadalom együvé és összetartozás érzését, valamint a nemzeti összefogás lehetőségét a közös és fontos célok érdekében. Ezzel pedig végleg megtörték és sírba taszítottak bennünket. A lakosság hitét veszítette, szinte mindenki borúlátó, már nem csak a gyerekeink, hanem az idősebbek is külföldre menekülnek bérrabszolgának – igaz legalább nem éhbérért, de család és talaját veszített hontalanként.

Ahogy mondani szokták: nagypéntek nélkül nincs feltámadás. Ezért itt az idő, nincs mire és nincs kire várni, hiszen csak a „láncainkat” veszíthetjük, és a biztosnak látszó összeomlást kerülhetjük el, ha végre a józan eszünkre hallgatunk és a sarkunkra állunk! És ez nem azt jelenti, hogy továbbra is másoktól szeretnénk várni a megoldást, és főleg nem azoktól, akik kivétel nélkül eddig is csak egy dolgot tudtak, de azt nagyon szakszerűen: A NYAKUNK KÖRÉ HURKOLNI A KÖTELET...

Felejtsük el végre azokat a jöttment senkiket, akik politikusként a választások előtt mindig nagyon tudják a megoldásokat, de aztán valahogy csak a népnýúzás az egyetlen, amiben mindig egyformán jól teljesítenek! Felejtsük már el a nemzet iránt érzéketlen nemzetieket, a milliárdos szocialistákat, a kirekesztő liberálisokat, és a mindezek által, a saját maguk fontosságának és szükségességének alátámasztása érdekében létrehozott úgynevezett szélsőségeket. Ezek mind-mind, egytől egyig csakis a félrevezetést, a megtévesztést és a sötétben tartást szolgálják, és így a teljes megosztottság miatt a társadalom nem tudja a valóságot felmérni, és az igazi bűnösöktől, a politikusoktól a felelősségre vonás után megszabadulni mindörökre.

Ne dőljünk be sokadszorra is ugyan azoknak a meséknek és ugyan azoknak az embereknek! Mivel is tudna egy Bajnai, egy Orbán vagy egy Gyurcsány többet vagy jobbat adni ennek a társadalomnak, ha amikor megvolt rá a lehetősége, akkor sem volt tehetsége ehhez. És mivel is tudnának nekünk többet vagy jobbat adni azok a pártok és szervezetek, akik eddig is voltak (legfeljebb egy-kettő átalakult vagy fiatalított, de tulajdonképpen mit sem változott), ha amikor megvolt rá a lehetőségük, akkor sem tettek semmi jót, csak becsaptak bennünket.

Vegyük észre egyszer és mindenkorra, ha tényleg változást akarunk, akkor nem azokkal kell azt újrapróbálnunk, akik ugyanabba a zárt klubba, a politika bűzös közösségébe tartoznak, mert a kutyából nem lesz soha szalonna! És a képmutatók egyikének kijelentése, miszerint a 89-esek takarodjanak a politikából, egy kicsit ott sántít, hogy magukról nagyvonalúan megfélemedeztek – hiszen ők is a 89-es csapat mellett fociztak eddig is, csak tartalékosként. Most pedig már folyamatosan pályán vannak, de ők sem sok eredménnyel.

Ezért ők is csak megerősítettek bennünket a parlamentben ülőkkel kapcsolatos azon nyilvánvaló tényben, hogy közöttük tulajdonképpen: NINCS KÜLÖNBSÉG!

El.